

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÝM MODLITBÁM

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů

18.-25. ledna 2009

Vydala:

Česká biskupská konference

Ekumenická rada církví

Praha 2008
(pro vnitřní potřebu)

MODLITBY ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ V R. 2009

„Budou v tvé ruce jedním celkem“

(Ez 37,17)

Papežská rada pro jednotu křesťanů

Komise pro víru a řád Světové rady církví

PŘEDMLUVA

Milé sestry a milí bratři!

Jednota křesťanů, naše jednota, je především vůlí Boží. Vůlí Trojjediného Boha, který je dokonalým společenstvím tří rozdílných Osob, sjednocených v jednom jediném Bohu. Bůh Otec nás stvořil jako obraz tohoto Trojičného společenství jednoty (viz Gn 1,27), Syn nás vykoupil smrtí na kříži, kterou zrušil naše rozdělení, způsobené hříchem (viz Ef 2,14-18) a Duch svatý je dárce této jednoty (viz Ef 2,18). A abychom si byli jisti tím, že jednota je opravdu Boží vůlí, prosí Ježíš před svým utrpením Otce: „*Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal*“ (J 17,20-21).

Tuto jednotu však nelze vytvořit a udržet pouhou naší aktivitou: je darem Božím. A dar je třeba vyprošovat. Ne proto, že by se Bůh zdráhal ho dát, ale proto, abychom lépe pochopili jeho potřebnost pro nás a víc po něm, tedy po jednotě, toužili.

A to je smysl modliteb za jednotu, to je smysl ekumenismu modlitby, který je předpokladem ekumenismu, vedoucího ke sblížení prostřednictvím teologických jednání i ekumenismu praktických kroků, vedoucích k jednotě.

Proto jsou, milé sestry a milí bratři, tak důležité oba týdny modliteb za jednotu křesťanů, kterými opět zahajujeme začínající rok: Alianční týden od 5. do 11. ledna 2009, organizovaný Českou evangelikální aliancí, i tento týden od 18. do 25. ledna 2009, organizovaný Papežskou radou pro jednotu křesťanů a Komisí pro víru a řád Světové rady církví.

Modlete se s pokorou, vytrvalostí a důvěrou a především s touhou po jednotě. To platí jak o těchto týdnech, kdy se modlíme za jednotu společně, tak i o každodenních modlitbách, kterými po celý rok jednání a práce za jednotu církve doprovázíte. Tyto modlitby jsou velmi důležité pro cestu k jednotě. Spoléháme na ně a prosíme Vás za jejich hojnost a opravdovost. Bez nich by totiž práce těch, kteří jsou za jednotu církve odpovědní a pracují pro ni na mezinárodní nebo místní úrovni, postupovala dopředu s mnohem většími obtížemi nebo vůbec ne.

Společně s Vámi se denně modlíme za jednotu křesťanů a prosíme, aby nám všem dal sám Bůh útěchu a povzbuzení tím, že budeme svědky velkých kroků, vedoucích k dalšímu našemu sblížení a k růstu plné, viditelné jednoty, tak důležité pro to, aby svět uvěřil... (srov. J 17,21).

ThDr. Pavel Černý, Th.D.
předseda ERC v ČR

Mons. František Radkovský
delegát ČBK pro ekumenismus

OBSAH

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů.....	5
Biblický text	6
Uvedení do tématu.....	7
Příprava textů pro letošní týden modliteb	10
Ekumenická bohoslužba.....	11
Biblické úvahy a modlitby na osm dní	15
Doplňující texty z Koreje	23
Ekumenická situace v Koreji.....	26
Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968-2009	29
Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů.....	34

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Celoroční snaha o jednotu

Tradičním obdobím Týdne modliteb za jednotu křesťanů jsou na severní polokouli dny 18.-25. ledna. Tato data navrhl v r. 1908 Paul Wattson, aby spojil svátky sv. Petra a sv. Pavla a tato doba tak nesla symbolický význam. Na jižní polokouli, kde leden patří do období prázdnin, využívají církve k oslavě týdne modliteb jiné dny, např. kolem Letnic (jak zněl návrh *Hnutí pro víru a řád* v r. 1926), jež mají pro jednotu církve také symbolický význam.

Jsme si vědomi této flexibility a byli bychom rádi, kdybyste předkládaný materiál chápali jako pozvání k tomu, že je třeba nacházet si celoročně čas k vyjádření toho stupně jednoty, kterého církve již dosáhly. Je to pozvání ke společné modlitbě za plnou jednotu podle vůle Ježíše Krista.

Přizpůsobení textu

Tento materiál je nabízen s předpokladem, že bude dle možností přizpůsoben potřebám místního společenství. V takovém případě je nutné vzít v úvahu místní liturgické a bohoslužebné zvyky i celý společenský a kulturní kontext. K úpravám by se mělo přistupovat ekumenicky.

Na některých místech již existují ekumenické struktury, které mohou materiál zpracovat. Doufáme, že tam, kde dosud nejsou, poslouží právě potřeba přizpůsobení textu jako podnět pro jejich vznik.

Užívání materiálu k týdnu modliteb

- Církvím a křesťanským společenstvím, která slaví týden modliteb při společném modlitebním setkání, nabízíme řád ekumenické bohoslužby.
- Církve a křesťanská společenství mohou též předkládaný materiál začlenit do vlastních bohoslužebných textů a použít modlitby z ekumenické bohoslužby, modlitby osmi dní i další texty při svých setkáních.
- Společenství, slavící týden modliteb každodenní bohoslužbou, mohou využít materiál pro jednotlivé dny.
- Ti, kdo chtějí téma týdne modliteb využít ke studiu Bible, se mohou inspirovat biblickými texty a úvahami na jednotlivé dny. Rozhovor o textu může být shrnut v modlitbě pro příslušný den.
- Ti, kdo se modlí soukromě, mohou z materiálu čerpat pro své modlitební úmysly. Posílí se tak jejich vědomí, že při modlitbě za viditelnější jednotu Kristovy církve setrvávají ve společenství s dalšími lidmi po celém světě.

Biblický text

(Ez 37,15-28)¹

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si jedno dřevo a napiš na ně: »Judovi a synům izraelským, jeho spojencům.« Pak vezmi druhé dřevo a napiš na ně: »Josefovi«, to je dřevo Efrajimovo a celého domu izraelského, jeho spojenců. Přilož jedno k druhému a budeš je mít za jedno dřevo; budou v tvé ruce jedním celkem. Až se tě synové tvého lidu zeptají: »Nepovíš nám, co to pro nás znamená?«, promluv k nim: Toto praví Panovník Hospodin: »Hle, já vezmu dřevo Josefovo, které je v ruce Efrajimově a izraelských kmenů, jeho spojenců, přidám k němu dřevo Judovo a učiním je dřevem jedním a budou v mé ruce jedno.« Až budou ta dřeva, na která jsi psal, v tvé ruce před jejich očima, promluvíš k nim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů, kamkoli odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země. Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozděleni na dvě království. Nebudou se už poskvrňovat svými hnusnými a ohyzdnými modlami ani žádnými svými nevěrnostmi. Zachráním je ze všech míst, kde sídlili a ve kterých hřešili, očistím je a budou mým lidem a já jim budu Bohem. David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řády, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich. Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníkovi, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky. Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky. Můj příbytek bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem. I poznají pronárody, že já Hospodin jsem ten, kdo posvěcuje Izraele, až má svatyně bude navěky v jejich středu.“

¹ Všechny biblické texty, názvy a zkratky knih i biblická vlastní jména jsou převzata z Českého ekumenického překladu (*Bible. Písmo svaté Starého a Nového zákona*. Praha: Česká biblická společnost 1995).

Uvedení do tématu

Biblické téma

Týden modliteb za jednotu křesťanů v r. 2009 vychází ze zkušenosti církví v Koreji. Tváří v tvář rozdělení své země se rozhodly hledat inspiraci u proroka Ezechiela, který také žil v tragicky rozděleném národě a toužil po jednotě svého lidu.

Prorok a kněz Ezechiel byl Bohem povolán v mladém věku 30 let. Působil mezi roky 594-571 před Kristem a byl silně ovlivněn náboženskými a politickými reformami, které roku 621 př. Kr. zahájil král Jóšijáš. Tento panovník usiloval o obnovu spravedlnosti a pravého uctívání Boha Izraele, aby vymýtil zhoubné dědictví po předchozí asyrské invazi do Judeje. Když však padl v bitvě, stal se jeho syn Jójakím vazalem Egypta a znovu umožnil uctívání nejrůznějších bohů. Proroci, kteří se odvážili Jójakíma kritizovat, byli surově potlačeni: Úrijáš byl popraven a Jeremjáš vyhnán. Když Babylóňané roku 587 př. Kr. dobyli Jeruzalém a zničili chrám, odvedli do zajetí představitele národa a vzdělance a mezi nimi i mladého Ezechiela. V babylónském vyhnanství Ezechiel, stejně jako Jeremjáš, vystupoval proti „prorokům“, kteří lidem nabízeli nerealistické naděje; vysloužil si tím od svých izraelských spolubratří nepřátelství a opovržení.

Přes toto velké utrpení miloval Ezechiel svůj lid stále silnější láskou. Vystupoval proti předákům, kteří porušovali Boží přikázání, a snažil se přivést lid zpět k Bohu; proto zdůrazňoval, že Bůh zůstává věrný smlouvě a solidární se svým lidem. Ani v beznadějně situaci Ezechiel si nezoufal, ale hlásal poselství naděje: původní Boží záměr, kterým je obnova a jednota jeho lidu, se stále může uskutečnit. V tomto úsilí Ezechiela povzbudila i dvě vidění. První z nich je známé vidění o údolí suchých kostí, které se působením Božího ducha navrací ze smrti k životu (Ez 37,1-14).

Materiál pro letošní týden modliteb čerpá z Ezechielova druhého vidění, které hovoří o dvou kusech dřeva. Ta představují dvě království, do kterých se Izrael rozdělil. Dva kusy dřeva nesou jména kmenů, které do každého království náležely (dva z původních dvanácti kmenů v jižním a deset v severním království), a oba kusy jsou poté spojeny v jedno (Ez 37,15-28).

Rozdělení lidu je podle Ezechiela důsledkem jeho hříchů a odcizení se Bohu. Znovu se sjednotit může jen tehdy, pokud se svých nepravostí zřekne, obrátí se a navrátí zpět k Bohu. V posledku je to však Bůh, kdo svůj lid sjednocuje, očisťuje, obnovuje a osvobozuje z jeho rozdělení. Jednota pro Ezechiela neznamená pouhé spojení dříve znesvářených skupin, ale přímo nové stvoření, zrození nového lidu, který má být znamením pro další národy, dokonce pro celé lidstvo.

Tématu naděje se věnuje ještě jeden text, církvím v Koreji zvláště drahý. Zj 21,3-4 hovoří o očištění Božího lidu, které vede k pravému míru, smíření a jednotě, dosažitelné tam, kde přebývá Bůh: „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude...“

Právě tato biblická témata – jednota jako Boží záměr s lidem, jednota jako Boží dar, který však vyžaduje obrácení a obnovu, jednota jako nové stvoření, naděje, že Boží lid se může sjednotit – inspirovala církve v Koreji při přípravě Týdne modliteb za jednotu křesťanů v roce 2009.

Teologické téma

Křesťané celého světa se budou v roce 2009 modlit za jednotu, aby byli „v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,17). Ezechiel, jehož jméno znamená „Bůh posiluje“, byl povolán, aby dal svému lidu naději v bezvýchodné náboženské i politické situaci, která nastala po pádu a obsazení Izraele a zajetí mnoha jeho obyvatel.

Místní skupina z Koreje našla v Ezechielově textu některé působivé paralely ke své vlastní situaci v rozdělené zemi a mezi rozdělenými křesťany. Ezechielova slova jim dávají naději, že Bůh znovu shromáždí svůj lid vjedno, prohlásí jej za své vlastnictví, požehná mu a učiní z něj mocný národ. Rodí se nová a konečná naděje, že Bůh stvoří nový svět. Ezechielův text spatřuje hříšnost ve všech jejích podobách uprostřed lidu poskvrněného modlářstvím a přestupováním zákona; v dnešní době se křesťané prohřešují nejednotou, která je pro svět obdobně pohoršující.

Při četbě tohoto starozákonního textu mohou křesťané uvažovat, jak by jej mohli vztáhnout na své vlastní rozdělení. Zvláště je patrné, že tím, kdo sjednocuje, usmírjuje a uvádí lid do nové situace, je Bůh. Sjedený Izrael, který došel odpuštění a očistění, se potom stává znamením pro celý svět.

Jak již bylo zmíněno výše, nachází se proroctví o dvou kusech dřeva, které byly spojeny vjedno, v 37. kapitole knihy Ezechiel. První část této kapitoly je v církvích pravděpodobně známější: popisuje vidění o suchých kostech, které jsou působením Božího ducha přivedeny k životu. V obou proroctvích se Bůh představuje jako původce života a nového počátku. V prvním z nich je oživujícím duchem duch Boží, ve druhém přináší jednotu, smíření a pokoj rozdělenému národu sám Bůh. Jinými slovy, dar nového života povstává skrze jednotu dvou rozdělených částí.

Křesťané v tomto textu mohou vidět předobraz nového života, který přináší Kristus, když poslušností vůči Boží spásonosné vůli vítězí nad smrtí. Ze dvou zkrížených kusů dřeva nás Ježíš smírjuje s Bohem a vlévá tak lidstvu novou naději. Navzdory hříšnosti, násilí a válkám, navzdory nerovnostem mezi bohatými a chudými, nešetnému zacházení se stvořením, nemocem a utrpení, diskriminaci, nejednotě a rozdělení objímá Ježíš svými rukama, rozepjatými na kříži, celé tvorstvo a nabízí nám Boží *šalom*. V jeho ruce se stáváme jedním celkem a jsme přitahováni k tomu, který byl přibit na kříž.

Z rozdělené země, která však má vůli politické překážky i bariéry mezi křesťany překonat, nám korejské církve nabízejí téma pro týden modliteb v r. 2009: „Budou v tvé ruce jedním celkem“. Zjišťují, že z rozjímání nad činem, kterým Bůh usmírjuje svůj lid a uděluje mu pokoj, se rodí nová naděje.

Texty pro osm dní

Úvahy během „osmi dní“ Týdne modliteb za jednotu křesťanů vycházejí z ústředního tématu, převzatému z proroka Ezechiela, a dávají nám hlouběji porozumět tomu, že jednotu církve slouží zároveň obnově celého lidského společenství. S tímto vědomím jde ruku v ruce i odpovědnost: ti, kdo vyznávají Krista jako Pána, mají usilovat o naplnění jeho modlitby „aby všichni byli jedno... aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal“ (J 17,21).

Právě proto oktáv začíná úvahou o jednotě křesťanů. Rozjímáme o naukových neshodách a pohoršujících dějinách rozdělení a někdy i nenávisti a modlíme se, aby Bůh, který vdechuje oživujícího ducha do suchých kostí a ve své ruce vytváří jednotu z mnohosti, vdechl život a smíření i do našeho současného suchopáru a rozdělení. Tento první den i po všechny další

jsme pozváni, abychom se modlili za ta místa ve světě, která potřebují smíření, a abychom byli zvláště vnímaví vůči úloze, kterou v něm může sehrát jednota křesťanů.

Během druhé dne církve prosí za ukončení válek a násilí. Modlíme se, aby křesťané, jako učedníci Vládce pokoje, vnášeli do konfliktů usmíření založené na naději. Třetí den nabízí zamyšlení nad velkou nerovností mezi bohatými a chudými. Vztah k penězům a postoj k chudým prověřují náš pokrok v učednictví a následování Ježíše, který přišel, aby nás osvobodil a hlásal radostnou zvěst chudým, svobodu zajatcům a spravedlnost pro všechny lidi.

Úmysl čtvrtého dne směřuje k tomu, aby si křesťané uvědomili, že jen společně dokáží chránit dary, které nám Bůh dává ve stvoření: vzduch, který dýcháme, zemi, která přináší úrodu, a tvorstvo, které oslavuje svého Stvořitele. Během pátého dne se modlíme za odstranění předsudků a diskriminace, které provázejí dnešní společnost. Poznáváme, že naše důstojnost pochází od Boha a jednota křesťanů svědčí o jednotě toho, který každého z nás stvořil z lásky jako jedinečnou bytost. Království, které jsme povoláni budovat, je královstvím spravedlnosti a lásky, která respektuje odlišnosti, neboť v Kristu jsme všichni jedno.

Šestého dne pamatujeme v modlitbách na všechny trpící i na ty, kdo jim slouží. Žalmy nám dosvědčují, že bolestné či hněvivé volání k Bohu může být projevem hlubokého a věrného vztahu. Milosrdná odpověď křesťanů na trápení soužených je znamením království. Společně mohou křesťanské církve začít s proměnou světa a poskytovat materiální i duchovní pomoc trpícím.

Texty sedmého dne představují křesťany v konfrontaci s mnohostí modliteb za jednotu v Bohu. Bez této jednoty by se království pokoje mezi všemi lidmi dobré vůle budovalo těžko. Modlitební úmysly se uzavírají osmého dne, když prosíme, aby duch blahoslavenství překonal ducha tohoto světa. Křesťané žijí v naději, že vše bude znovu stvořeno v novém pořádku, ustanoveném Kristem. Díky tomu mohou vnášet naději a uskutečňovat smíření i uprostřed válek, chudoby, diskriminace a dalších problémů, pro které lidé trpí a tvorstvo sténá.

Příprava textů pro letošní týden modliteb

Zdroj materiálu

První návrh textů pro letošní týden modliteb připravila skupina složená ze zástupců *Konference katolických biskupů Koreje* (KKB) a *Národní rady církví v Koreji* (NRC). Patřili do ní: Rev. Dr. Chai Soo-il, profesor na Univerzitě Han Shin (Korejská presbyteriánská církev, NRC), P. Dr. Kim Woong-Tae, předseda, Dong-Sung High School (KKB), Rev. Dr. Shim Kwang-Sup, profesor Metodistického teologického semináře (Korejská metodistická církev, NRC), Jung Hae-Sun, výkonná tajemnice (NRC), P. Kang Diego z Institutu misionářů Consolata v Koreji (KKB), a Han Mi-Sook z Hnutí fokoláre (KKB). Za jejich náročnou práci jim srdečně děkujeme.

Setkání mezinárodní přípravné komise v Marseille

Již několik let vyzýval jeden z členů mezinárodního přípravného týmu, aby se setkání pro přípravu textů k týdnu modliteb uskutečnilo v Marseille. Upozorňoval při tom na zajímavé občanské hnutí, které ve městě vzniklo: Okolo starosty se shromáždila skupina náboženských představitelů nejrůznějších konfesí, vyznání a kulturního prostředí, kteří se rozhodli zprostředkovávat komunikaci mezi náboženskými skupinami, zlepšovat jejich vztahy a předcházet polarizaci různých vrstev obyvatelstva.

Tato organizace si dala jméno *Marseille Espérance* („Naděje Marseille“). Její členové jednotně vystupují proti místním i mezinárodním aktům, které vyvěrají z náboženské nesnášenlivosti či nenávisti (znesvěcování hrobů, útok na USA 11. září 2001 a podobně) a věří, že jejich jednotný postoj tolerance pomáhá předcházet obtížím, které vznikají v dialogu mezi náboženstvími a kulturami i v jiných městech. Tito lidé nejsou provázáni s žádnou politickou stranou a v době voleb nevystupují. (Sekularismus veřejného života je ve Francii velmi přísně dodržován.) Teologické disputace přenechávají druhým, jejich primárním zájmem je pokoj ve městě.

Členové mezinárodního přípravného týmu, složeného z protestantů, pravoslavných a katolíků, a s nimi dva členové korejské skupiny, která připravila výchozí materiál, a jejich dva poradci, se tedy ve dnech 24.-29. září 2007 setkali v *Centre Notre Dame du Roucas*. Tento pohostinný slunný dům s výhledem na moře, umístěný poblíž baziliky *Notre Dame de la Garde*, provozuje v Marseille katolická komunita s ekumenickým povoláním, *Chemin Neuf*. Práce na adaptaci textu, který byl sepsán v korejštině, přeložen do angličtiny a nyní měl být upraven pro mezinárodní použití, probíhaly v atmosféře srdečné důvěry, podněcené vzájemným respektem mezi členy týmu. Zástupci Papežské rady pro jednotu křesťanů na závěr poděkovali řediteli Komise pro víru a řád, Tomu Bestovi, a Carolyn McComishové. Po mnoha letech práce v mezinárodní přípravné skupině odejdou oba zakrátko do penze.

Přípravný tým přijal v průběhu týdne pozvánku členů *Marseille Espérance*, aby se seznámil s jejich činností a navštívil místa, která jsou pro tuto organizaci významná, například starobylý kostel sv. Viktora a místní mešitu. Děkujeme tedy *Marseille Espérance* za přijetí, pohostinnost a představení jejich aktivit i za zájem o práci mezinárodní přípravné komise. Náš tým se modlí, aby *Marseille Espérance* nejen pomáhala udržovat pokoj ve městě, ale svým příkladem náboženské tolerance aby též obohacovala život obyvatel Marseille.

Ekumenická bohoslužba

V Ezechielově textu (37,15-28) se nám zjevuje vroucí Boží přání jednoty rozdělených izraelských kmenů. Inspirované prorocké gesto, při němž Ezechiel spojuje dva kusy dřeva, symbolizuje opětovné sjednocení severního a jižního izraelského království: „Přilož jedno k druhému a budeš je mít za jedno dřevo; budou v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,17).

Bůh spoléhá na svého proroka, který má zahájit obnovu v jednotě, a svěřuje mu poslání hlásat Izraeli, že Bůh chce kmeny sjednotit a „držet je jako jedno ve své ruce.“

Ezechiel má také vyzývat lid k pokání, kterým se otevře pro smíření a pokoj. Podmínkou tohoto budoucího stavu je jen upřímné obrácení Izraele a jeho naléhavost má prorok ve jménu Božím hlásat. Kdokoliv usiluje o jednotu podle Smlouvy, musí se odvrátit od model a nechat se očistit Bohem. „Zachráním je ze všech míst, kde sídlili a ve kterých hřešili, očistím je a budou mým lidem a já jim budu Bohem.“ Obnovená věrnost Bohu znovu zažehne naději.

V dobách Ezechielových toužil Izrael po jednotě národa. My, křesťané, poslaní do všech národů, doufáme v plné společenství v Kristu a prosíme o ně. Toto prorocké volání po jednotě Božího lidu nás předkládaná bohoslužba, která se opírá o text 37. kapitoly z proroka Ezechiela, umožňuje interpretovat ve světle Kristově.

Řád bohoslužby

Bohoslužba začíná za zvuku gongu, který má připomenout modlitební sjednocení s křesťany v Koreji. Úkon kajícnosti nás v duchu Ezechiela, který volal lid k obrácení, vyzývá, abychom jako věrní služebníci Boha a jednoty křesťanů kráčeli po stezkách obnovy osobní i obnovy církve, neboť obě vedou k plnému společenství.

Bohoslužbu slova otevírá výzva k posílení víry, že Otec touží po jednotě (Ez 37,15-19.22-24a). List Římským (8,18-25) ujišťuje o tom, že nás spolu s celým stvořením drží Boží ruce a Duch svatý se za nás přimlouvá. Janovo evangelium (17,8-11) potvrzuje, že dar duchovní jednoty nám Ježíš Kristus získal svou smrtí a zmrtvýchvstáním.

V přimlouvách se připojujeme k Ježíšově modlitbě, sdílíme jeho naději na dokonalou jednotu a máme účast na netrpělivosti, s jakou Kristus očekává naše snahy o obnovu světa skrze jednotu lásky, skrze spravedlnost a mír.

V závěru bohoslužby pak spolu s Ř 8,38-39 vyznáváme, že nic nás nedokáže odloučit od lásky Boží, neboť Bůh Otec tvoří všechno nové. Bůh nás posílá, abychom o tomto novém stvoření svědčili, a povzbuzuje tak všechny křesťany, kteří svým úsilím v ekumenickém hnutí přispívají k tomuto novému stavu jednoty ve zmrtvýchvstalém Kristu.

K bohoslužbě je potřeba: gong, Bible, asi tucet dřevěných hůlek a něco, čím budou svázány dohromady během symbolického úkonu.

ŘÁD BOHOSLUŽBY

P: předsedající

L: lektor

V: všichni

Na zahájení bohoslužby zazní třikrát úder gongu.

Přivítání shromážděných

P: Milost a pokoj Boha Otce i Pána Ježíše Krista i Ducha svatého ať je vždycky s vámi.

V: I s tebou.

Vstupní zpěv (Ž 146 nebo jiný vhodný zpěv)

V procesí přicházejí ti, kdo budou předsedat bohoslužbě, a s nimi lidé nesoucí Bibli a dřevěné hůlky. Jako symbol jednoty, inspirovaný textem z proroka Ezechiela, budou tyto hůlky později svázaný dohromady. Ti, kdo je nesou, se zastaví před křížem nebo v přední části liturgického prostoru. Následuje chvíle ticha.

P: Přiblížme se k Bohu, který nám projevuje své milosrdenství a je zdrojem naší naděje i tužeb.

Úkon kajícnosti

P: Texty letošní bohoslužby navrhli křesťané z Koreje, z jednoho národa rozděleného do dvou zemí. Uslyšíme slova, kterými prorok Ezechiel popisuje své vidění, jak Bůh spojil dva různé kusy dřeva. Scházíme se zde jako křesťané z rozdělených společenství a prosíme za odpuštění toho pohoršení, které jsme svou nejednotou a neschopností být tomuto světu posly smíření způsobili. Na jaké cesty pokání se my sami i naše církve musíme vydat, abychom došli k plnému společenství v Kristu?

Následuje chvíle ticha, během níž se ti, kdo drží dřevěné hůlky, rozejdou mezi shromážděné věřící na znamení rozdělení a hříchů proti jednotě v Kristu.

P: Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Pane, vyslyš můj hlas.

V: Voláme k tobě, Pane, ale často tolika různými hlasy.

P: Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby.

V: Prosíme za jednotu, ale nechceme za ni platit cenou smíření.

P: Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Pane?

V: Kdo obstojí? Přicházíme před tebe, Pane, se všemi selháními, kdy jsme nedokázali reagovat na utrpení a rozdělení v tomto světě.

P: Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.

V: Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

P: Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo.

V: Má duše vyhlídí Pána víc než strážní jitro, když drží stráž k jitru.

P: Ezechiel nám předává toto Hospodinovo slovo: „Zachráním je ze všech jejich nepravostí a očistím je. Pak budou mým lidem a já budu jejich Bohem. Budou v mé ruce jedním celkem.“ Bože, ty jsi naše jediná naděje.

V: Pomoz nám být nástroji tvého smíření.

Bohoslužba slova

První čtení: Ez 37,15-19.22-24a

Hymnus: Budme jednotní (*Let us be one*, Korea; viz str. 25)

Druhé čtení: Ř 8,18-25

Aleluja

Evangelium: J 17,8-11

Kázání

Následuje chvíle ticha.

Přímluvy

P: Modleme se s vírou k Bohu Otci, Synu i Duchu svatému: *Slyš naše prosby, Pane!*

(Odpověď může předzpěvovat sbor.)

L1: Modleme se za místní křesťanská společenství, za naše církve a ekumenické skupiny, za všechny zde přítomné i za ty, kdo v tomto shromáždění chybí. Odpuť nám, Pane, nevšímavost vůči druhým lidem a vlej uzdravení do ran, které nás rozdělují.

L2: Modleme se, abychom si vážili křtu, který nás spojuje v jedno Kristovo tělo. Pomáhej, Pane, každému z nás i našim společenstvím, abychom směřovali k té jednotě, jaká má podle tvé vůle vládnout mezi tvými učedníky.

V: Slyš naše prosby, Pane!

L1: Modleme se za naše duchovní představené. Kež je Duch i nadále osvěcuje a udělí jim milost, aby mohli pracovat v harmonii, radosti a lásce.

L2: Modleme se za představitele veřejného života. Dej, Pane, ať usilují o smíření a pokoj, a daruj jim moudrost, aby se věnovali potřebám všech a zvláště těch nejzranitelnějších.

V: Slyš naše prosby, Pane!

L1: Modleme se za všechny národy a společenství, která žijí v hluboké nesvornosti a vnitřních konfliktech. Zvláště chceme pamatovat na lid v Severní a Jižní Koreji; dej, Pane, ať jejich snahy o jednotu navzdory politickému rozdělení přinášejí ovoce a stanou se znamením naděje pro všechny, kdo hledají smíření uprostřed nesvornosti.

L2: Vzdávejme díky za všechny, které Bůh poslal, aby sehráli důležitou úlohu na naší cestě víry a stali se pro nás obrazem jeho odpuštění, slitování a lásky. Kež nás jejich dary a velkorysost podnítky k tomu, abychom ochotně obdarovávali druhé a svými životy jim sloužili.

V: Slyš naše prosby, Pane!

L1: Modleme se za všechny, kdo vnášejí ducha evangelia do etických problémů dnešní doby. Pane, ukaž nám, jak máme přispívat ke zmírňování celosvětových společenských i ekologických katastrof, které působí utrpení lidstva a ohrožují tvé stvoření.

L2: Modleme se za všechny křesťanské církve. Prosíme, Pane, o tvou pomoc, aby se jednou mohli shromáždit kolem jednoho stolu a mít podíl na společenství eucharistie.

V: *Slyš naše prosby, Pane!*

Modlitba „Otče náš“

P: Modleme se každý ve své řeči těmi slovy, která nás Ježíš naučil:

V: *Otče náš...*

P: Na znamení společného úsilí o smíření se nyní pozdravme navzájem pozdravením pokoje.

Symbolický úkon

Ti, kdo drží dřevěné hůlky, je nyní svázkou k sobě po dvou jako symbol smíření pocházejícího od Boha, který nás drží sjednocené ve své ruce. Během vyznání víry je možné vystavit kříž a symbolicky jej propojit s hůlkami. Pokud je v centru kostela baptisterium, může se symbolický úkon odehrávat v něm na znamení křtu, který nás již nyní „sjednocuje v Boží ruce.“

Nicejsko-cařihradské vyznání víry

P: Vyznejme nyní společně svou víru podle nicejsko-cařihradského vyznání.

V: *Věřím v jednoho Boha...*

Závěrečná modlitba a propuštění lidu

Lektor – pokud možno mladý člověk – čte následující text:

L: „Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Ř 8,38-39).

P: Odcházíme z tohoto modlitebního shromáždění a vracíme se do každodenního života. Jdeme tedy posílení ve víře a naději, neboť Bůh, náš Otec, tvoří v Kristu všechno nové. Posílá nás, abychom svědčili o jeho lásce a podíleli se na novém stvoření. Kéž nás Bůh, který zná naše radosti, obavy i bolesti, vždy vede a posiluje naši odvahu, věrnost i odhodlání žít vpravdě křesťanský život.

V: *Zůstaň s námi, Pane.*

Hymnus

Pokud možno takový, který oslavuje Boží smíření s lidstvem skrze kříž. Ti, kdo drží hůlky, je během zpěvu předají zástupcům přítomných křesťanských společenství jako symbol společných vazeb.

Požehnání

P: Křesťané, kteří jste se zde dnes shromáždili, bratři a sestry ve víře, vy, kteří se chcete stát znamením usmíření skrze moc kříže:

At' vám/nám Hospodin žehná a chrání vás/nás!

At' Hospodin rozjasní nad vámi/námi svou tvář a je vám/nám milostiv!

At' Hospodin obrátí k vám/nám svou tvář a obdaří vás/nás pokojem! Amen.

Biblické úvahy a modlitby na osm dní

První den: Křesťanská společenství tváří v tvář starým i novým rozdělením

Ez 37,15-19.22-24a „Jeden celek v tvé ruce“

Ž 103,8-13(18) „Hospodin je slitovný a milostivý... nejvyšší milosrdný“

1 K 3,3-7.21-23 „Odkud je mezi vámi závist a svár... vy však jste Kristovi“

J 17,17-21 „Aby všichni byli jedno... aby tak svět uvěřil“

Komentář

Křesťané jsou povoláni, aby ve světě poznamenaném nejrůznějšími druhy rozdělení a odcizení byli nástroji vytrvalé a usmířující Boží lásky. Byli jsme pokřtěni ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a vyznáváme svou víru v Krista ukřižovaného a vzkříšeného. Tvoříme proto lid patřící Kristu a jsme posláni být jeho tělem ve světě a pro svět. Kristus se za své učedníky modlil, aby byli jedno a svět aby tak uvěřil.

Neshody křesťanů v základních otázkách víry a života Kristových učedníků vážně narušují naši schopnost svědčit o něm světu. Evangelium se v Koreji i v mnoha jiných národech hlásalo znesvářenými hlasy, jejichž radostná zvěst byla ve vzájemném rozporu. Jsme v pokušení považovat současný stav rozdělení a s ním související konflikty za přirozené dědictví křesťanských dějin, místo abychom v něm viděli vnitřní rozpor se zvěstí o tom, že Bůh v Kristu smířil svět.

Ezechiellovo vidění, ve kterém se ze dvou kusů dřeva se jmény odloučených izraelských království stává v Boží ruce jeden, působivě popisuje Boží moc, která přináší smíření a lidem zatvrzele setrvávajícím v rozdělení dává to, čeho sami nemohou dosáhnout. Tato metafora oslovuje i rozdělené křesťany a dává jim poznat, že zdroj smíření se nachází v samotném středu křesťanské zvěsti. Na kříži, složeném ze dvou kusů dřeva, přijímá Pán dějin rány a rozdělení lidstva. Tím, že na kříži zcela daruje sám sebe, spojuje Ježíš lidský hřích s nepomíjející a spasitelnou Boží láskou. Být křesťanem pak znamená být pokřtěn v onu smrt, kterou Pán ve svém nekonečném milosrdenství vyrývá do dřeva kříže jména zraněného lidství, připoutává nás k sobě a obnovuje náš vztah k Bohu i mezi sebou navzájem.

Základem jednoty křesťanů je společenství patřící Kristu a Bohu. Obrácíme-li se ke Kristu stále rozhodněji, zjišťujeme, že nás smiřuje moc Ducha svatého. Modlit se za jednotu křesťanů znamená důvěřovat Bohu a plně se tomuto Duchu otevřít. Modlitba za jednotu je ve spojení s dalšími prostředky, kterými o ni usilujeme – dialogem, společným svědectvím a misijním působením – přednostním nástrojem, kterého Duch svatý využívá, aby toto smíření zjevil světu, který Kristus přišel spasit.

Modlitba

Milosrdný Bože, ty nás miluješ a odpouštíš nám v Kristu a v této spasitelné lásce chceš usmířit celé lidstvo. Shlédni na nás, kteří svým jednáním i modlitbami usilujeme o obnovení jednoty mezi rozdělenými společenstvími křesťanů. Dej nám zakusit, jaké to je, být si bratry a sestrami v tvé lásce. Ať jsme v tvé ruce jedno. Amen.

Druhý den: Křesťané tváří v tvář válkám a násilí

Iz 2,1-4	„Nebudou se již cvičit v boji“
Ž 74,18-23	„Na život svých ponížených nikdy nezapomeň“
1 P 2,21-25	„Jeho rány vás uzdravily“
Mt 5,38-48	„Modlete se za ty, kdo vás pronásledují“

Komentář

Největšími překážkami té jednoty, jakou si Bůh pro lidstvo přál, jsou války a násilí. Vznikají jako důsledek nezhojených rozdělení, která existují v nás samotných, a arogance, která nám brání navrátit se ke skutečnému základu našeho bytí.

Korejští křesťané usilují o ukončení konfliktu, který již po více než 50 let odděluje sever a jih země, a touží po míru všude na zemi. Nestabilita Korejského poloostrova představuje velikou bolest pro všechny jeho rozdělený lid. Je však také symbolem rozdělení, nepřátelství a pomstychtivosti, které sužují celé lidstvo.

Jak je možné tento začarovaný kruh válek a násilí zastavit? Moc, která to dokáže i v těch nejkřutějších okamžicích, nám ukazuje Ježíš. On vede své učedníky, kteří na násilí a hněv chtějí odpovědět po způsobu světa, aby se násilí zřekli (Mt 26,51-52).

Ježíš zjevuje pravdu o násilí mezi lidmi. Pro věrnost k Otci umírá na kříži, aby nás zachránil od hříchu a smrti. Kříž tedy zjevuje paradox a konflikt, který je lidské přirozenosti vlastní. Kristova násilná smrt označuje počátek nového stvoření, které na kříž přibíjí lidský hřích, násilí a války.

Ježíš učí nenásilí, jehož základem je více než jen humanismus. Hovoří o obnově Božího stvoření a o víře a naději v konečný příchod nových nebes a nové země. Tato naděje se opírá o Kristovo vítězství nad smrtí na kříži a dává nám sílu vytrvat v úsilí o jednotu křesťanů a v boji proti všem podobám válek a násilí.

Modlitba

Pane, tys na kříži vydal sám sebe za jednotu celého lidstva. Nabízíme ti svou lidskou přirozenost, poskvrněnou sobectvím, pýchou, marnivostí a hněvem. Neopouštěj ty, kdo jsou utlačováni a trpí násilím, hněvem a nenávistí, ani ty, kdo podlehlí bludným názorům a protikladným ideologiím. Zasáhni nás soucitem a pečuj o svůj lid, abychom mohli žít v míru a radosti, které neoddělitelně patří k řádu tvého stvoření. Pane, kéž všichni křesťané spolupracují na vykonávání spravedlnosti ne naší, ale tvé. Dej nám odvahu brát na sebe kříže druhých lidí namísto nakládání našich křížů na jejich ramena. Uděl nám, prosíme, potřebnou moudrost, abychom cítili lásku místo nenávisti i ke svým nepřátelům. Amen.

Třetí den: Křesťané tváří v tvář ekonomické nespravedlnosti a bídě

Lv 25,8-14	„Milostivé léto, které osvobozuje“
Ž 146	„Hospodin dopomáhá k právu utištěným“
1 Tm 6,9-10	„Kořenem všeho zla je láska k penězům“
L 4,16-21	„Ježíš a milostivé léto jako osvobození“

Komentář

Modlíme se za příchod Božího království. Toužíme po světě, ve kterém lidé, a zvláště ti nejchudší, nebudou umírat předčasně. Ekonomické systémy dnešní doby však situaci chudých jen ztěžují a zároveň tak zvyšují sociální nerovnost.

Světové společenství je nyní konfrontováno se vzrůstající nejistotou práce a s důsledky, které z toho vyplývají. Modloslužba trhu a zisku se nám pak jeví, stejně jako láska k penězům podle autora Prvního listu Timotejovi, jako „kořen všeho zla“. Co v této oblasti mohou a mají dělat církve? Podívejme se na biblické téma milostivého léta, kterým Ježíš definoval své poslání.

Podle knihy Leviticus měla být v milostivém roce vyhlášena svoboda, přistěhovalci se mohli vrátit domů ke svým rodinám a ti, kdo přišli o veškerý majetek, mohli žít mezi lidem jako cizinci. Bylo zakázáno půjčovat peníze na úrok či prodávat se ziskem potravin.

Milostivé léto předpokládalo etiku společnosti, propuštění otroků, kteří se mohli vrátit domů, obnovu finančních práv a odpuštění dluhů. Oběti nespravedlivých společenských zřízení dosáhly spravedlnosti a dostaly zpět prostředky obživy.

Priority dnešního světa, ve kterém je nejvyšší hodnotou a smyslem života „více peněz“, vedou ke smrti. Jako členové křesťanských církví jsme povoláni tomuto trendu vzdorovat, když budeme společně žít v duchu milostivého roku, následovat Krista a hlásat jeho radostnou zvěst. Když křesťané zakusí uzdravení z rozdělovacích ran, stanou se citlivějšími vůči dalším rozdělením, která zraňují lidstvo i celé stvoření.

Modlitba

Spravedlivý Bože, jsou ve světě místa oplývající potravinami a jiná, kde jídlo chybí a obyvatelstvo žije v hladu a nemocech. Bože pokoje, někteří lidé těží z násilí a válek, zatímco jiní kvůli nim odcházejí z domova a stávají se uprchlíky. Milosrdný Bože, dej nám poznat, že nemůžeme žít jen penězi, ale tvým slovem, že pravého života a blahobytu můžeme dosáhnout jen láskou k tobě a poslušností vůči tvé vůli a nauce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Čtvrtý den: Křesťané tváří v tvář ekologické krizi

Gn 1,31–2,3	„Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“
Ž 148,1-5	„On přikázal a bylo to stvořeno“
Ř 8,18-23	„Zánik stvoření“
Mt 13,31-32	„Menší než všacka semena“

Komentář

Bůh stvořil náš svět v moudrosti a lásce a když své velkolepé dílo dokončil, viděl, že je dobré.

Dnes je však svět postaven před hrozbu vážné ekologické krize. Země trpí globálním oteplováním, které je důsledkem nadbytečné energetické spotřeby. Zalesněná plocha naší planety se za posledních 40 let zmenšila o 50 %, pouště se naopak rozšiřují stále rychleji. V oceánech vyhynuly již tři čtvrtiny živočichů. Každý den zanikne více než 100 živočišných druhů; tento úbytek biodiverzity pak zpětně ohrožuje i samotné lidstvo. Spolu s apoštolem Pavlem můžeme potvrdit: Tvorstvo bylo vydáno marnosti, sténá a pracuje k porodu.

Není možné popírat skutečnost, že za devastaci životního prostředí nesou značnou odpovědnost lidé. Jejich neukojitelná chamtivost vrhá na celé stvoření stín smrti.

Pro záchranu stvoření musí křesťané vyvinout maximální společné úsilí. Než se však pustí do tak náročného úkolu, je třeba spojit své síly. Ochraňovat dílo stvořitele mohou jen společně. Nelze si nepovšimnout, že centrální místo v Ježíšových podobenstvích a učení zaujímají přírodní prvky. Kristus ukazuje svou úctu i k nejmenšímu semeni. Křesťané, utvrzeni tímto biblickým pohledem na stvoření, pak mohou sjednotit své hlasy a připojit se k úvahám o budoucnosti naší planety.

Modlitba

Bože, náš Stvořiteli, stvořil jsi svět svým slovem a viděl jsi, že vše je dobré. Dnes však šíříme smrt a ničíme životní prostředí. Dej, abychom své chamtivosti litovali, a pomáhej nám pečovat o vše, co jsi stvořil. Toto tvé stvoření chceme ochraňovat společně. Amen.

Pátý den: Křesťané tváří v tvář diskriminaci a předsudkům

Iz 58,6-12	„Nebud' netečný k vlastní krvi“
Ž 133	„Jaké dobro... tam, kde bratří bydlí svorně“
Ga 3,26-29	„Všichni jste jedno v Kristu Ježíši“
L 18,9-14	„O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví“

Komentář

Na počátku byli lidé, stvoření k Božímu obrazu, jedním celkem v Boží ruce. Do jejich srdce však vstoupil hřích a dal povstat nejrůznějším druhům předsudků: důvodem k diskriminaci se stává tu rasová či etnická příslušnost, tam zase sexuální orientace anebo prostě jen skutečnost, že člověk je mužem či ženou. A na dalších místech je důvodem k vyčleňování fakt, že je někdo postižený nebo vyznává některé náboženství. Všechny tyto druhy diskriminace odlidšťují a jsou zdrojem konfliktů a velikého utrpení.

Ježíš během své služby projevoval obzvláštní vnímavost vůči společnému lidství všech mužů a žen. Vytrvale odsuzoval jakýkoliv druh diskriminace i pýchu, kterou z ní někteří jeho současníci odvozovali. Spravedlivými nejsou vždy právě ti, o kterých bychom to předpokládali. V srdci věřících není pro pohrdání místo.

Žalm 133 přirovnává radost ze života sdíleného s bratry a sestrami ke vzácnému oleji či k rose na hoře Chermón. Tuto radost můžeme se svými spolubratry zakoušet vždy, když při ekumenickém shromáždění zapomeneme na předsudky jednotlivých vyznání.

Obnova jednoty celého lidstva je posláním všech křesťanů, kteří musí společně bojovat proti všem druhům diskriminace. Je však také jejich společnou nadějí, protože jsou všichni jedno v Kristu Ježíši a není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou.

Modlitba

Pane, pomáhej nám vidět diskriminaci a vyčleňování, které narušují společnost. Obrat' náš zrak a pomoz nám rozpoznat i vlastní předsudky. Uč nás zavrhnout všechny druhy pohrdání druhými a dej, ať zakoušíme radost ze společného žití v jednotě. Amen.

Šestý den: Křesťané tváří v tvář nemoci a utrpení

2 Kr 20,1-6	„Hospodine, rozpomeň se na mě“
Ž 22,1-11	„Proč jsi mě opustil?“
Jk 5,13-15	„Modlitba víry zachrání nemocného“
Mk 10,46-52	„Ježíš mu řekl: Co chceš abych pro tebe učinil?“

Komentář

Jak často Ježíš potkává nemocné a chce je uzdravit. Vědomí tohoto Pánova soucitu s trpícími je našim dosud rozděleným církvím společné a křesťané Kristův příklad vždy následovali, když léčili nemocné, stavěli nemocnice a ošetrovny pro chudé, posílali na misie zdravotníky a pečovali nejen o duši, ale také o tělo Božích dětí.

Toto konání nebylo vždy samozřejmé. Zdraví lidé považují svůj dobrý stav za přirozený a snadno zapomínají na ty, kdo se pro svou nemoc nebo postižení nemohou účastnit pravidelného života ve společenství. Nemocní se pak cítí odloučení od Boha, od jeho přítomnosti, požehnání a uzdravující moci.

Krále Chizkijáše podporovala během nemoci hluboká víra. V době utrpení nachází slova, kterými Bohu připomíná jeho milosrdenství. Trpící však mohou užívat slova Bible i ke sporu s Bohem: Proč jsi mě opustil? Ti, kdo s Bohem žijí ve vztahu zakořeněném ve vděčnosti a díkůvzdání, se v čase nouze mohou modlit i jazykem vyjadřujícím utrpení, bolest nebo hněv.

Nemocní však nejsou jen těmi, kdo přijímají péči. Potřebují také víru, jak se v příběhu Markova evangelia učedníci dozvídají. Chtějí pokračovat po cestě s Ježíšem a slepého muže na okraji zástupu si nevšímají. Jeho volání je odchyluje od cíle. Zvykli jsme si pečovat o nemocné, ne už ale slyšet jejich hlasité volání, které nás vyrušuje. Nemocní v chudých zemích dnes mohou volat třeba po dostupných lécích, což souvisí s otázkou patentů a zisku. Učedníci, kteří chtěli slepému muži zabránit v tom, aby se dostal blíž k Ježíši, se musí stát posly Pánovy docela jiné a soucitné odpovědi: Vstaň, volá tě.

Teprve když přivedou slepce k Ježíši, začínají chápat, co je Pánovou vůlí: udělat si čas na setkání a rozhovor s nemocným, zeptat se jej, co chce a co potřebuje. Uzdravující společenství roste jen tehdy, když v jeho středu nemocní zakoušejí ve vztazích s bratry a sestrami v Kristu Boží přítomnost.

Modlitba

Naslouchej, Bože, svému lidu, který k tobě volá v nemocech a bolestech. Kéž ti zdraví vzdávají díky za to, že se jim vede dobře, a kéž pečují o nemocné se srdcem naplněným láskou a s náručí otevřenou. Dej, Bože, ať všichni žijeme ve tvé milosti a prozřetelnosti, abychom se stávali společenstvím, které přináší uzdravení a tebe chválí. Amen.

Sedmý den: Křesťané tváří v tvář náboženskému pluralismu

Iz 25,6-9	„To je Hospodin, v něhož jsme skládali naději“
Ž 117,1-2	„Chvalte Hospodina, všechny národy“
Ř 2,12-16	„Ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní“
Mk 7,24-30	„Žes to řekla, jdi domů šťastná“

Komentář

Snad každý den slyšíme o násilí páchaném v různých částech světa na věřících odlišného vyznání. Dozvídáme se však také, že Korea je místem, kde spolu různá náboženství – buddhisté, křesťané a konfuciáni – dokážou žít v míru.

Ve svém chvalo zpěvu slibuje Izajáš setření všech slzí a bohatou hostinu pro všechny lidi a národy. Jednoho dne, ujišťuje prorok, budou všichni chválit Boha a radovat se, že je spasil. Pán, v něhož všichni skládáme naději, je v Izajášově chvalo zpěvu hostitelem věčné oslavy.

Když Ježíš potkává nežidovskou ženu, která prosí o uzdravení své dcery, odmítá ji nejprve slovy, která nás mohou překvapit. Žena však naléhá podobně: „I psi se pod stolem živí z drobtů po dětech.“ Když takto naznačuje, že chápe Ježíšovo poslání k židům i pohanům, potvrzuje Kristus její slova a posílá ji domů se slibem, že dceru uzdraví.

Církev musí o jednotu křesťanů usilovat ve společném rozhovoru. V poslední době se podobný dialog a setkání, která nejen objasňují, ale také podporují respekt a dobré vztahy mezi bližními a vnášejí mír do konfliktů, rozvíjejí i mezi věřícími jiných náboženství, zvláště mezi „lidmi knihy“ (vyznavači judaismu a islámu). Spojuje-li svědectví křesťanů víra v Krista, stává se jejich společný odpor vůči předsudkům a konfliktům mnohem efektivnější. Nasloucháme-li tedy pečlivě svým bližním z jiných náboženství, můžeme se o vše zahrnující Boží lásce ke každému člověku i o Božím království dozvědět ještě něco více?

Dialog s jinými křesťany by neměl vést ke ztrátě jedinečné identity, ale k radosti z toho, že uskutečňujeme Ježíšovu modlitbu, abychom všichni byli jedno jako on je jeden s Otcem. Jednota nenastane dnes ani zítra, ale společně s dalšími věřícími můžeme k této konečné a všem vlastní touze po lásce a spasení kráčet.

Modlitba

Pane, náš Bože, děkujeme ti za moudrost, kterou můžeme čerpat z tvého Písma. Dej nám odvahu otevřít srdce a mysl našim bližním z jiných křesťanských církví i dalších náboženství. Daruj nám milost, abychom dokázali překonávat překážky nezájmu, předsudků či nenávisti. Dej nám spatřit náš konečný cíl, kdy křesťané budou společně kráčet ke slavnostní hostině a všechny slzy a neshody budou překonány láskou. Amen.

Osmý den: Křesťané hlásají naději v rozděleném světě

Ez 37,1-14	„Otevřu vaše hroby“
Ž 104,24-34	„Obnovuješ tvářnost země“
Zj 21,1-5a	„Všecko tvořím nové“
Mt 5,1-12	„Blaze vám...“

Komentář

Vložím do vás svého ducha a oživnete. Biblická víra je prostoupena radikální nadějí, že poslední slovo bude v dějinách patřit Bohu a tímto konečným slovem nebude soud, ale nové stvoření. V uplynulých dnech jsme rozjímali o tom, že křesťané žijí uprostřed světa poznamenaného nejrůznějšími druhy rozdělení a odcizení. Církev však setrvává v postoji naděje, která nepochází z toho, co mohou dokázat lidé, ale z moci a nepomíjející touhy Boha, který chce rozbitým a zlámaným kouskům navrátit jednotu a úplnost, smrtící nenávisť chce proměnit v životodárnou lásku. Přestože korejský lid stále zakouší důsledky rozdělení země, i on překypuje křesťanskou nadějí.

Tato naděje žije i tam, kde lidé nevýslovně trpí, neboť se sama zrodila z vytrvalé Boží lásky, zjevené na Kristově kříži. S Ježíšem také vstává z hrobu, kde byla poražena smrt a její síly. Šíří se po Letnicích, po seslání Ducha svatého, který obnovuje tvářnost země. Kristovo zmrtvýchvstání je počátkem nového a skutečného života. Jeho vzkříšení ohlašuje konec starého řádu a zasévá semeno nového a věčného stvoření, ve kterém bude s Bohem všechno smířeno a Bůh bude všechno ve všech.

Hle, všecko tvořím nové. Křesťanská naděje začíná s obnovou stvoření, která je naplněním Božího tvůrčího plánu. Ve 21. kapitole Zjevení neříká Bůh „všecko tvořím znovu,“ ale „všecko (to, co je,) tvořím nové.“ Křesťanská naděje neznamena pasivně čekat na konec světa, ale toužit po té obnově, která už začala ve vzkříšení a o Letnicích. Není to touha po apokalyptickém završení dějin zničením světa, ale naděje na základní a radikální proměnu světa, jak jej známe. Bůh proměňuje stvoření, aby mohlo mít podíl na jeho slávě ve věčnosti, a dává zaniknout hříchu, rozdělení a konečnosti.

Křesťané, kteří se shromažďují k modlitbě za jednotu, jsou podněcováni a podpírání nadějí. Síla modlitby za jednotu vychází z Boží obnovy stvořeného světa, její moudrost z Ducha svatého, který vdechuje život do uschlých kostí a oživuje je, a její integrita z toho, že se zcela otevíráme Boží vůli a stáváme se nástroji té jednoty, jakou Kristus zamýšlel pro své učedníky.

Modlitba

Milosrdný Bože, i v utrpení a zmatcích jsi vždycky s námi a neopustíš nás až do konce časů. Pomáhej nám stát se lidem, který je prostoupen nadějí, žije podle blahoslavenství a slouží jednotě podle tvé vůle. Amen.

Doplňující texty z Koreje

Modlitby

Slyš naše modlitby (Woo-Ri Gi-Do, korejská píseň)

Bože, slyš naše modlitby.

Ty víš, co potřebujeme,

a nasloucháš nám.

Daruj nám pokoj.

Společná modlitba za mír a sjednocení Korejského poloostrova, 2006

Doufáme, že naše sjednocení bude pevné a krásné.

Doufáme, že napraví bolestné dějiny plné utrpení.

Dej jednotu našemu národu a naději celému světu...

Pane,

s tebou se k nám vrací slavný sen,

který jsi snil i ty tehdy dávno na kříži:

že všichni lidé a celé lidské dějiny žijí v tobě;

tento sen je i náš.

Společná velikonoční modlitba církví Severní a Jižní Koreje, duben 2007

Pane, ty jsi přemohl smrt a znovu vstal k životu („Já jsem přemohl svět“, J 16,33).

Chválíme našeho vzkříšeného Pána,

který nakonec přemohl kříž,

zanechal za sebou prázdný hrob

a vstal, celý v bílém.

Náš vzkříšený Pán,

jehož slzy v Getsemane daly vykvést jarním květům,

jehož bolest na Golgotě vnesla do temnot světlo,

který proměnil úzkost těch, kdo byli kolem hrobu, v radost,

je věčnou Nadějí celého lidstva.

My, kteří jsme již vyčerpaní z dlouhé temnoty rozdělení,

my, kteří neseme kříž a bloudíme touto zemí jako pouští,

my, kteří po cestě zarostlé trnám kráčíme k novému úsvitu,

tady a teď,

ve všech údolích po celé naší zemi,

církvě severu i jihu shromážděny vjedno,
 křesťané jihu i severu spojující svá vroucí srdce,
 chválíme Boha za úsvit velikonočního rána.
 Dej, Bože,
 ať se staneme živými svědky vzkříšení,
 ať se z našich zkrvavených rukou,
 které zatloukaly hřeby nenávisti a vrážely kopí odsouzení,
 stanou ruce, které obvazují rány a nabízí usmíření.
 Na cestě utrpení nám pomáhej,
 abychom dovedli svým hlasem utěšovat a směřovali k pokoji.
 Nakonec tě prosíme: dej nám pochopit, že můžeme proměňovat dějiny smrti.
 Tehdy, až kříž a vzkříšení budou jedno,
 až se řeka Tedong na severu a řeka Hangang na jihu setkají ve stejném moři,
 od hory Halla-san na jihu až k hoře Päktu-san na severu,
 od Käsong na západě až k pohoří Kumgangsán na východě,
 ať z naší nedokonalé svobody vznikne dokonalé sjednocení.
 Také prosíme,
 ať Pánův velikonoční pozdrav „Pokoj vám“ (J 20,19)
 dosáhne z naší země do Asie i do celého světa
 a všechny nás sjednotí
 v míru, radostném jásotu, smíchu a přátelském objetí.
 Kéž se z nejistých dní v globální vesnici
 stane třetí den plný naděje.
 Prosíme o to ve jménu vzkříšeného Ježíše Krista, který naši zemi vede,
 aby se stala jedním státem, novým stvořením.

Tuto společnou modlitbu sestavila Národní rada církví v Koreji a Korejská křesťanská federace.

Kříž

Jun Tong-džu

Básník a mučedník, který usiloval o jednotu Koreje v době japonského kolonialismu. Byl popraven r. 1945.

Sluneční paprsky,
 které ještě před chvílí
 svítily za mnou,
 se nyní dotýkají kříže
 na střeše kostela.

Přemýšlím, jak mohly vyšplhat
až do takové výšky.
Neklidně přecházím sem a tam,
šeptám
a z kostela neslyším žádný zvon.
Kdybych snad někdy směl být připevněn na kříž
jako ten, kdo na něm umíral,
jako šťastný Ježíš Kristus,
má krev by tiše kapala
a rozkvetla v květinu,
zavěšenou na krku
pod stmívající se oblohou.

Bud' me jednotní (Let us be One)

Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.
Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.
Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.
Já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.

Další návrhy:

Přijď k nám (Uso-o-so-so)

Přichází k nám dobrá zvěst (Jo-un-ili It-su-ri)

V srdci s nadšením (Ttugoun maum)

Můžeš snít dál (Dream on, Dream on)

Bože, který slovem svým (God who, by your Word)

Tyto i jiné materiály byly poskytnuty přípravným týmem z Koreje a dalšími ekumenickými spolupracovníky. Pro nedostatek místa a kvůli autorským právům zde není možné všechny texty otisknout.

Ekumenická situace v Koreji²

1. Korejský lid: 5000 let jednoho národa

Abychom pochopili ekumenickou situaci v Koreji, musíme nejdříve porozumět jedinečné historii korejské země a jejího lidu.

Od svého založení Dangunem roku 2333 před Kristem se Korea udržela jako národnostně homogenní stát. I když byla během prvních dvou tisíc let své existence vystavena hrozbě ze strany Číňanů, uchovala si důstojnost a národní svobodu (stát *Čoson*). V období od 1. stol. př. Kr. do 7. stol. po Kr. zde vládlo několik dynastií. Doba mezi léty 57 př. Kr. a 935 po Kr. se nazývá obdobím „tří království“ (*Samguk*), která zde tvořily dynastie *Kogurjo* (37 př. Kr. – 668 po Kr.), *Päkče* (18 př. Kr. – 660 po Kr.) a *Silla* (57 př. Kr. – 935 po Kr.). Na severu byla dynastie *Parhä* (698-926 po Kr.) v 10. století nahrazena dynastií *Korjo* (918-1392) a ve 14. století dynastií *Čoson* (1392-1910). Po celou tuto dobu se Korea nejen uchovala jako homogenní stát, ale dosáhla též značného kulturního pokroku.

Založení „Korejského císařství“ (*Tehan čeguk*) zahájilo v r. 1897 novou éru korejských dějin. V letech 1910-1945 okupovalo zemi Japonsko, Korejci však nikdy neztratili naději a nepřestali bojovat za svobodu, které dosáhli s koncem II. světové války r. 1945. Tyto dějiny jsou obrazem korejského osudu – kvůli své vysoce významné geopolitické poloze země mnohokrát zažila vpády velkých mocností.

Zároveň se potýkala i s vnitřními konflikty, odrážejícími rozdílné ideologie. Dlouhá léta ideového boje vyústila v založení komunistické Korejské lidově-demokratické republiky (KILDR) na severu země a Korejské republiky (KR), postavené na principech demokracie a svobody, na jihu. Konflikt odlišných ideologií vedl v letech 1950-1953 k tragické Korejské válce, při které o život přišlo mnoho lidí. Příměří mezi oběma státy bylo podepsáno v roce 1953 a hranice mezi Severní a Jižní Koreou se se svou demilitarizovanou zónou stala viditelným znamením tragédie korejských dějin.

Počet rodin, které byly válkou a jejími důsledky rozděleny, může dosahovat až 10 milionů. Teprve nedávno se jejich členové mohli v omezené míře setkat, většina však ani neví, jestli jejich příbuzní na druhé straně hranice mezi severem a jihem vůbec žijí. Stín jejich zármutku padá na duši každého Korejce a hluboce zraňuje jeho hrdost i samu národní identitu.

2. Smíření a spolupráce mezi severem a jihem

Dne 4. července 1972 došlo na Korejském poloostrově k historickému obratu. Společná deklarace, vydaná toho dne, ukončila konfliktní a nepřátelskou atmosféru i vzájemné napadání a zahájila diskuzi a společné úsilí směřující ke sjednocení národa.

Svůj zájem o vyjednání míru a uvolnění napjatých vztahů vždy projevovaly také Světová rada církví a Římskokatolická církev. Generální shromáždění *Národní rady církví v Koreji* (NRC) zveřejnilo v r. 1988 „Deklaraci korejských církví o míru a sjednocení země“ a *Konference katolických biskupů Koreje* (KKB) ustanovila „Komisi pro sjednocení národa“. Po těchto iniciativách vzniklo v Severní Koreji několik církví (např. *Katolická církev Changchungdang* nebo církev *Chilkok*) a byly povoleny bohoslužby.

V této atmosféře uspořádal nositel Nobelovy ceny míru a bývalý prezident Korejské republiky, Kim Te-džung, spolu se severokorejským vůdcem Kim Čong-ilem summit. Ze

² Autorská práva i veškerá odpovědnost za tento text náleží výlučně ekumenické skupině z Koreje, která materiály pro letošní týden modliteb připravila.

setkání vzešla 15. června 2000 společná deklaráce, která posílila „sluneční politiku“ jihokorejské vlády vůči severu. Situace v demilitarizované zóně však i nadále ukazuje na vysokou míru napětí mezi oběma zeměmi. Mírové úsilí na Korejském poloostrově, řízené státy zúčastněnými v šestistranných rozhovorech, přineslo plody spolupráce v nejrůznějších oblastech, například materiální podporu na vládní úrovni nebo – na rovině občanské – výměnu v oblastech kultury, sportu, náboženství a umění i ve sféře akademické a ekonomické.

3. Překonání konfliktů a rozdílů na cestě k jednotě a sjednocení

Navzdory mnohým úsilím o dosažení míru a smíření má rozdělující konflikt na Korejském poloostrově stále hluboké kořeny. K dosažení mírového sjednocení musí sever i jih vyřešit některé společné problémy: konfrontaci mezi liberalismem a socialismem, rozdíl mezi bohatými a chudými i útlak víry a náboženství.

Mezi severním a jižním národem stojí zeď, kterou se zdá nsnadné strhnout. Oběma stranám je však společná naděje na jednotu a touha po ní, jak to vyjadřuje i píseň, zpívaná v obou zemích („Uri Ui Sowon Eun Tongil“). Všichni Korejci, i když čelí mnoha obtížím a konfliktům, doufají v pokojné a usmiřující sjednocení svého poloostrova. Jako křesťané s nadějí očekáváme den, kdy Bůh spojí rozdělené části v jedno a my mu za tento skutek smíření a nového stvoření budeme vzdávat díky a chvály.

4. Pozadí týdne modliteb v roce 2009: ekumenické hnutí v Koreji

Katolické společenství bylo v Koreji založeno r. 1784 prvním zde pokřtěným katolíkem, Lee Sung-Hunem, který křesťanské učení šířil mezi svými krajany. Protestantismus sem byl uveden v 80. letech 19. stol. Roku 1919 spolupracovali korejští křesťané s věřícími jiných náboženství, například s představiteli buddhismu, chon taoismu a tradičních náboženství, když společně vzdorovali japonskému úderu a bránili nezávislost Koreje.

Korejské ekumenické hnutí lze vysledovat až k doporučením a duchu II. vatikánského koncilu (1962-1965) a zvláště jeho dekretu o ekumenismu *Unitatis redintegratio*, který zdůrazňuje, že úsilí o jednotu musí být všem křesťanům společné. Mezi církve, které se v Koreji účastní ekumenického dialogu, patří Pravoslavná metropolitní církev v Koreji, Konference katolických biskupů Koreje, Národní rada církví v Koreji (a její členské církve: Korejská presbyteriánská, Korejská metodistická, Presbyteriánská církev Korejské republiky, Armáda spásy, Korejská anglikánská církev, Korejská evangelická církev a Korejské Boží shromáždění plného evangelia) a Korejská luterská církev. NRC, která reprezentuje protestantismus, i KKB již od počátku 70. let střídavě hostí společné bohoslužby v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Věřící při nich mají prostor ke společné modlitbě a spolupráci na rozvoji ekumenického hnutí. Biblisté zastupující katolickou církev i církve protestantské dokončili v r. 1977 společný překlad Bible a od té doby mohou všechny korejské církve číst Písmo ve stejném vydání.

Korejské ekumenické hnutí v sobě nyní zahrnuje společné programy pro nejrůznější skupiny: církevní pracovníky různých denominací, teology, seminaristy i moderátory. Studijní teologická skupina hostí od r. 2000 Ekumenické fórum, které se věnuje rozmanitým teologickým otázkám s cílem podpořit vzájemné porozumění mezi protestanty a katolíky. Skupina zorganizovaná seminaristy navíc vytváří programy jako např. vzájemné návštěvy v seminářích nebo atletické hry, při kterých se rozvíjí přátelství mezi členy odlišných církví. Moderátoři různých vyznání se pravidelně scházejí ke společnému jídlu, při kterém posilují vzájemné porozumění a přátelství a vyměňují si nápady.

Seminář o jednotě křesťanů v Asii, který se konal ve dnech 24.-28. července 2006 v Áronově domě, byl významnou událostí v dějinách korejského ekumenického hnutí. Uspořádal jej kardinál Walter Kasper, předseda *Papežské rady pro jednotu křesťanů*, a sešli se na něm představitelé ekumeny z asijských zemí, aby společně diskutovali a sdíleli pohledy a nápady týkající se jednoty. Během 19. Světové metodistické konference, konané v Soulu, podepsala dne 23. června 2006 Metodistická církev „Společné prohlášení k nauce o ospravedlnění“, na kterém se v roce 1999 shodly Římskokatolická církev a Světový luterský svaz. Tato událost, významná pro jednotu křesťanů v celém světě, tedy proběhla v Koreji.

S těmito zkušenostmi a ve vzájemné důvěře, posílené během společných programů a aktivit, uspořádali představitelé korejských protestantských církví a církve katolické ve dnech 8.-16. prosince 2006 ekumenickou pout'. Během ní navštívili ve Vatikánu papeže Benedikta XVI., v Ženevě generálního sekretáře *Světové rady církví* a v Istanbulu ekumenického patriarchu. V Římě se také setkali se zaměstnanci *Papežské rady pro jednotu křesťanů* a v Ženevě s pracovníky *Komise pro víru a řád Světové rady církví*. Při těchto návštěvách přišli s myšlenkou, že návrh materiálu pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v r. 2009 by mohli připravit korejští křesťané. Oba ekumenické orgány tento nápad schválily a souhlasily s návrhem korejských církví připravit modlitební texty.

Dne 23. ledna 2007, během Týdne modliteb za jednotu křesťanů, uspořádaly korejské církve v anglikánském kostele v Čongdžu bohoslužbu a zároveň setkání teologů církve katolické i protestantských církví. Schůzky se zúčastnili dva protestantští a tři katoličtí teologové a stali se tak členy přípravné subkomise pro sepsání materiálu pro týden modliteb v roce 2009. První setkání subkomise proběhlo 8. února 2007 a jako klíčový text pro brožuru zvolilo Ez 37,15-28, prorocství o sjednocení izraelského království. Korejským církvím tato pasáž z proroka Ezechiela připomíná situaci na Korejském poloostrově, který zůstává jednou z mála rozdělených zemí na světě. Účastníci se dohodli, že každá z církví napíše biblické zamyšlení na jeden z osmi dní. Takto začala práce, která vyústila ve vydání materiálu pro týden modliteb v r. 2009.

Závěr

Současná situace na Korejském poloostrově, která lidem z jedné části zabraňuje v kontaktu s rodiči, dětmi, sourozenci, příbuznými a přáteli z části druhé, je nepřijatelná a tento stav je třeba překonat. Stejně tak politická situace Severní Koreje, která lidem brání ve svobodném výběru náboženské tradice, omezuje svobodu svědomí. Podobné konfrontační a antagonistické situace, konflikty, násilí a války, vznikající z nepřátelství kvůli odlišnému náboženství, rase nebo etnické příslušnosti, se však neomezují jen na Korejský poloostrov, ale jsou přítomné na mnoha místech dnešního světa. Korejská zkušenost rozdělení a utrpení je tedy jistě významná i pro křesťany a společnosti jinde ve světě. Korejští křesťané – katolíci, protestanté i pravoslavní – spolupracují s bližními odlišných náboženství, s buddhisty, konfuciány a dalšími tradičními náboženstvími včetně won buddhismu a chon taoismu (chon-dogyo) na společném dobru: dát poloostrovu skutečný mír.

Křesťané jsou během týdne modliteb v r. 2009 žádáni, aby se modlili za růst jednoty a budování míru, což jsou pro ně důležité a zároveň zodpovědné úkoly. Tato modlitba vychází z naděje, že až pomínou všechny nesváry, konflikty a rozdělení a bude dosaženo jednoty, stanou se lidé celého světa Božím lidem, Bůh bude jejich Bohem a oni obdrží radost a blahobyt. Křesťané se musí trpělivě modlit, dokud nepřijde „nové nebe a nová země“; „pak budou mým lidem a já jim budu Bohem“ (Ez 37,23).

Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968-2009

V roce 1968 se začaly používat materiály připravované oficiálně a společně Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů.

- 1968 „Ke chvále jeho slávy“ (Ef 1,14)
To the praise of his glory / Pour la louange de sa gloire
- 1969 „Povolání ke svobodě“ (Ga 5,13)
Called to freedom / Appelés à la liberté
(Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)
- 1970 „Jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1 K 3,9)
We are fellow workers for God / Nous sommes les coopérateurs de Dieu
(Přípravné setkání se konalo v klášteře v Niederaltaich, NSR.)
- 1971 „...a přítomnost Ducha Svatého“ (2 K 13,13)
...and the communion of the Holy Spirit / ...et la communion du Saint-Esprit
(Přípravné setkání se konalo v Bari, Itálie.)
- 1972 „Nové přikázání vám dávám“ (J 13,34)
I give you a new commandment / Je vous donne un commandement nouveau
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1973 „Pane, nauč nás modlit se“ (L 11,1)
Lord, teach us to pray / Seigneur, apprends-nous à prier
(Přípravné setkání se konalo v opatství Montserrat, Španělsko.)
- 1974 „Každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán“ (Fp 2,1-13)
That every tongue confess: Jesus Christ is Lord /
Que tous confessent: Jésus-Christ est Seigneur
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- (V dubnu 1974 byl zaslán dopis členským církvím a jiným zainteresovaným stranám ohledně ustanovení místních skupin, které by se zapojily do přípravy brožury k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. Jako první se tohoto plánu ujala australská skupina, která shromáždila přípravný materiál pro Týden modliteb v roce 1975.)*
- 1975 „Boží záměr: vše v Kristu“ (Ef 1,3-10)
God's purpose: all things in Christ /
La volonté du Père: Tout réunir sous un seul chef, le Christ
(Materiál od australské skupiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1976 „Jsme povoláni stát se tím, čím jsme“ (1 J 3,2)
We shall be like him or, Called to become what we are /
Appelés a devenir ce que nous sommes
(Materiál z Karibské konference církví. Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)

- 1977 „Vytrváme spolu v naději“ (Ř 5,1-5)
Enduring together in hope / L'espérance ne déçoit pas
(Materiál z Libanonu, uprostřed občanské války.
Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1978 „Nejste již cizinci“ (Ef 2,13-22)
No longer strangers / Vous n'êtes plus des étrangers
(Materiál od ekumenického týmu v Manchesteru, Anglie.)
- 1979 „Každý ať slouží druhým k oslavě Boží“ (1 P 4,7-11)
Serve one another to the glory of God /
Soyez au service les uns des autres pour la gloire de Dieu
(Materiál z Argentiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1980 „Přijď tvé království“ (Mt 6,10)
Your kingdom come / Que ton règne vienne!
(Materiál od ekumenické skupiny z Berlína, NDR.
Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)
- 1981 „Tentýž duch – rozdílná obdarování – jedno tělo“ (1 K 12,3b-13)
One Spirit – many gifts – one body / Un seul esprit – des dons divers – un seul corps
(Materiál od Graymoor Fathers, USA. Přípravné setkání se konalo v Ženevě,
Švýcarsko.)
- 1982 „Ať všichni najdou domov v tobě, Pane“ (Ž 84)
May all find their home in you, O Lord /
Que tous trouvent leur demeure en Toi, Seigneur
(Materiál z Keni. Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)
- 1983 „Ježíš Kristus – život světa“ (1 J 1,1-4)
Jesus Christ – the Life of the World / Jesus Christ – La Vie du Monde
(Materiál od ekumenické skupiny v Irsku. Přípravné setkání se konalo v Céligny
/Bossey/, Švýcarsko.)
- 1984 „Povolání být jedno skrze kříž našeho Pána“ (1 K 2,2; Ko 1,20)
Called to be one through the cross of our Lord /
Appelés à l'unité par la croix de notre Seigneur
(Přípravné setkání se konalo v Benátkách, Itálie.)
- 1985 „Od smrti k životu s Kristem“ (Ef 2,4-7)
From death to life with Christ / De la mort à la vie avec le Christ
(Materiál z Jamajky. Přípravné setkání se konalo v Grandchamp, Švýcarsko.)

- 1986 „Budete mi svědky“ (Sk 1,6-8)
 You shall be my witnesses / Vous serez mes témoins
 (Materiál z Jugoslávie [Slovinsko]. Přípravné setkání se konalo v Jugoslávii.)
- 1987 „Sjednoceni v Kristu – nové stvoření“ (2 K 5,17–6,4a)
 United in Christ – a New Creation / Unis dans le Christ – une nouvelle création
 (Materiál z Anglie. Přípravné setkání se konalo v Taizé, Francie.)
- 1988 „Láska Boží zahání strach“ (1 J 4,18)
 The love of God casts out fear / L'Amour de Dieu bannit la Crainte
 (Materiál z Itálie. Přípravné setkání se konalo v Pinerolo, Itálie.)
- 1989 „Vytváření společenství: jedno tělo v Kristu“ (Ř 12,5-6a)
 Building community: one body in Christ /
 Bâtir la communauté: Un seul corps en Christ
 (Materiál z Kanady. Přípravné setkání se konalo ve Whaley Bridge, Anglie.)
- 1990 „Aby všichni byli jedno... aby svět uvěřil“ (J 17)
 That they all may be one... That the world may believe /
 Que tous soient un... Afin que le monde croie
 (Materiál ze Španělska. Přípravné setkání se konalo v Madridu, Španělsko.)
- 1991 „Chvalte Hospodina, všechny národy!“ (Ž 117; Ř 15,5-13)
 Praise the Lord, all you nations! / Nations, louez toutes le Seigneur
 (Materiál z Německa. Přípravné setkání se konalo v Rotenburg an der Fulda, NSR.)
- 1992 „Jděte... já jsem s vámi“ (Mt 28,16-20)
 I am with you always... Go, therefore / Je suis avec vous... allez donc
 (Materiál z Belgie. Přípravné setkání se konalo v Bruges, Belgie.)
- 1993 „Nesme ovoce Ducha pro jednotu křesťanů“ (Ga 5,22-23)
 Bearing the fruit of the Spirit for Christian unity /
 Pour l'unité: laisser mûrir en nous les fruits de l'Esprit
 (Materiál ze Zairu. Přípravné setkání se konalo v Curychu, Švýcarsko.)
- 1994 „Rodina Boží: povoláná, aby byla jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 4,23-37)
 The household of God: called to be one in heart and mind /
 La maison de Dieu: Appelés à être un dans le coeur et dans l'esprit
 (Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Dublinu, Irsko.)
- 1995 „Koinónia: společenství v Bohu a mezi sebou“ (J 15,1-17)
 Koinonia: communion in God and with one another /
 La koinonia: communion en Dieu et les uns avec les autres
 (Přípravné setkání se konalo v Bristolu, Anglie.)

- 1996 „Hle, stojím přede dveřmi a tluču“ (Zj 3,14-22)
Behold, I stand at the door and knock / Je me tiens à la porte et je frappe
(Materiál z Portugalska. Přípravné setkání se konalo v Lisabonu, Portugalsko.)
- 1997 „Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem“ (2 K 5,20)
We entreat you on behalf of Christ, be reconciled to God /
Au nom du Christ, laissez-vous réconcilier avec Dieu
(Materiál ze Skandinávie. Přípravné setkání se konalo ve Stockholmu, Švédsko.)
- 1998 „Duch přichází na pomoc naší slabosti“ (Ř 8,14-27)
The Spirit helps us in our weakness / L'Esprit aussi vient en aide à notre faiblesse
(Materiál z Francie. Přípravné setkání se konalo v Paříži, Francie.)
- 1999 „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid“ (Zj 21,1-7)
He will dwell with them as their God, they will be his peoples /
Dieu demeurera avec eux. Ils seront ses peuples et lui sera le Dieu qui est avec eux
(Materiál z Malajsie. Přípravné setkání se konalo v klášteře v Bose, Itálie.)
- 2000 „Pochválen buď Bůh... který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním“
(Ef 1,3-14)
Blessed be God who has blessed us in Christ /
Béni soit Dieu, qui nous a bénis en Christ
(Materiál z Blízkého východu. Přípravné setkání se konalo v La Verně, Itálie.)
- 2001 „Já jsem ta cesta, pravda i život“ (J 14,1-6)
I am the Way, and the Truth, and the Life / Je suis le chemin, et la vérité et la vie
(Materiál z Rumunska. Přípravné setkání se konalo v Casa de Odihna ve Vulcanu, Rumunsko.)
- 2002 „U tebe je pramen žití“ (Ž 36,6-10)
For with you is the fountain of life / Car chez toi est la fontaine de la vie
(Materiál CCEE a CEC. Přípravné setkání se konalo v Ottmaringu, NSR.)
- 2003 „Tento poklad máme však v hliněných nádobách“ (2 K 4,4-18)
We have this treasure in clay jars / Car nous avons ce trésor dans des vases d'argile
(Materiál církví v Argentině. Přípravné setkání se konalo v Los Rubios, Španělsko.)
- 2004 „Svůj pokoj vám dávám“ (J 14,23-31)
My peace I give to you / Je vous donne ma paix
(Materiál z Aleppa v Sýrii. Přípravné setkání se konalo v Palermu, Sicílie.)
- 2005 „Kristus – jediný základ církve“ (1 K 3,1-23)
Christ, the one foundation of the church / Le Christ, unique fondement de l'Eglise
(Materiál ze Slovenska. Přípravné setkání se konalo v Piešťanech, Slovensko.)

- 2006 „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“
(Mt 18,20)
Where two or three are gathered in my name, there I am among them /
Là où deux ou trois se trouvent réunis en mon nom, je suis au milieu d'eux
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Prosperous, hrabství Kildare, Irsko.)
- 2007 „I hluchým dává sluch a němým řeč“ (Mk 7,31-37)
He even makes the deaf to hear and the mute to speak /
Il fait entendre les sourds et parler les mute
(Materiál z Jižní Afriky. Přípravné setkání se konalo ve Faverges, Francie.)
- 2008 „V modlitbách neustávejte“ (1 Te 5,12a.13b-18)
Pray without ceasing / Priez sans cesse
(Materiál z USA. Přípravné setkání se konalo v Graymooru, Garrison, USA.)
- 2009 „Budou v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,15-28)
That they may become one in your hand / Ils seront unis dans ta main
(Materiál z Koreje. Přípravné setkání se konalo v Marseilles, Francie.)

Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů

- asi 1740 Ve Skotsku se objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly společné modlitby všech církví za sebe navzájem.
- 1820 Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje „Náměty pro všeobecné společenství křesťanů pro vylití Ducha“.
- 1840 Rev. Ignatius Spencer, konvertita k římskokatolické církvi, navrhuje vytvoření „Společenství modlitby za jednotu“.
- 1867 První Lambethská konference biskupů anglikánské církve podtrhuje v preambuli svého prohlášení důležitost modlitby za jednotu.
- 1894 Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.
- 1908 Na popud Rev. Paula Wattsona je zaveden „Oktáv jednoty církví“.
- 1926 Hnutí Víra a řád začíná vydávat „Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů“.
- 1935 Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení „Všeobecného týdne modliteb za křesťanskou jednotu“ na obecném základě modliteb za „jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak on chce.“
- 1958 „Unité Chrétienne“ z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro týden modliteb.
- 1964 Papež Pavel VI. a patriarcha Athenagoras I. se v Jeruzalémě společně modlí Ježíšovu modlitbu „Aby všichni byli jedno“ (J 17).
- 1964 Dekret II. vatikánského koncilu o ekumenismu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a vyslovuje se pro slavení týdne modliteb.
- 1966 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textu pro týden modliteb.
- 1968 První oficiální použití materiálu týdne modliteb připraveného Komisí pro víru a řád a Sekretariátem pro podporu jednoty křesťanů (nyní přejmenovaného na Papežskou radu pro jednotu křesťanů).
- 1975 Poprvé je pro týden modliteb použit jako základní text materiál připravený místní ekumenickou skupinou. Tento první text připravila skupina z Austrálie.

- 1988 Texty týdne modliteb jsou použity při inaugurační bohoslužbě Křesťanské federace Malajsie, která sdružuje hlavní křesťanské církve v zemi.
- 1996 Text připravený ve spolupráci s YMCA a YWCA.
- 2004 Je dosaženo dohody, že Komise pro víru a řád a Papežská rada pro jednotu křesťanů budou texty pro týden modliteb za jednotu křesťanů vydávat a rozšiřovat ve stejném formátu.
- 2008 Oslava stého výročí týdne modliteb za jednotu křesťanů – jeho předchůdce, Oktáv jednoty církve, se prvně slavil r. 1908.